

Sirmuifesta ja Surkiasta
Maanjärityksestä,

S. J. G. A. B. D. N. J. N.

Suuresta Pääkaupungista Portu-
galin Waldacunnasta:

Josa,

Maanjärityksen / waltian / ja weden
cautta, niin äkistä Caupungi hukuis, että
cuudenes osas hetkee, muurit ja tornit maahan
langeisit, ja wiissi kymmendä tuhatta Ih-
mistä, sangen surkiasti cuoletettin &c. Wiis-
meis Pyhäin miesten päiwänä eli i. p.

Marras cuusa 1755.

Ynnä muitten

Uian merckein eansa /

Euin samoina aicoina tapahdui monesa Wal-
dacunnasta &c.

Sen syndisen mailman waroituxesi, ja he-
rätynen ylös kehoituxesi, cocon pandu, ja cahdera-
sa Wirresa prantijn annettu Wuonna 1756.

Psalm. 46: v. 9.

Tulcat ja cahocat S. Erran tecoja, joca
maan päällä sencaltaiset häwityxet teke.

ABRAHAM ACHRENIUS.

~~~~~

Turusa, Prändäty Direct. ja Cuning. Kirj.
Pranttajaldä, JACOB MERCKELLILDÄ. 1756.

Ensimmäinen Wirst.

Lisabonin häwituksesta ja muista ajan merkeistä:

W. c. Ach surutoin, coscas synnistä re.

v. I.

Suomen maa, ja coco Suomen
Saari, Nyt ota armon ajast wi-
su waari: Sill säästet olet Duo-
miost hirmuifest; Cuin Lisabonis
nahtui maan powest.

2. Maan järistoryel, cuin siel oli alcan,
Nijn wainominen löysi cowan palcan; Sill
saman päivän, cuin ne duomitan, Jote
uscon tähden siel ain wainotan;

3. Nijn heräis Herra Duomioitten tuf-
call, Maa järis, wapis, ettei wartiat uscall
Nijt uscon fangei enä pidättä, Waan pake-
ne, cose pelwon idättä.

4. Siel muurit caatu, tornit alas lange:
Täi wihan myrsky, surkeus suur sangen,
Wijs kymmend tuhat ihmist hucutta,
Ja terwen kiiwironiwin nuutta.

5. Ah surkia meno! sill se myös wiel caa-
tu, Cuin pakene, ja aiwan pian maatu;
Cuin muurit päälle lange paetes, Cuolemans
wastan riendä culjetes.

6. Ei ylhäisi ei alhaisi tääl säästet, Ei
twifest waldacunnast huowi päästet; Sil
Spaniast

Spaniaſt yr ſuuri waldamies, Täs hucku
cans ja waipu ſamas työs.

7. Waicſ pakene, niin lohko muuriſt caa-
tu, Ennen; cuin ulos pääſi: wielä maatu
Rhderän henge hänen huoneſtans, Linna
poica pääſi cohdaſtans.

8. Nyt Spanial myös näky cowaſt käy-
nen; Sill he myös wainomifiſt owat täy-
ren; Ja Paawin uſcon pääł niin ſeiſowat,
Ett monda onnettomaſ ſaattawat.

9. Waan Liſabonis, joſta puhe läxi,
Maa, tuli, weſi, onnettomat käxi: Mailma
maca ſuruttomudes, Waicſ HErran wois-
ma pauha maan powes.

10. Jong maa wiel ſääſtä, niin ſen
tuli poltta, Jong tuli jättä, löyttän al-
doin alta: Nijn caicki luodut täſä tete-
wät, Juur HErran tahdon, coſtos
wälewät.

11. Cuningas ſuur, paetes cuiteng pääſi,
Waicſ linna jâris: Sill täs HErra ſääſi,
Mutamil paon hengen maaraſta, Jote mo-
nis puutteis cuiteng ſairaſta.

12. Mel' colmatt kymmend hekke ruat ol-
lan, Siel ſältin lakeudel: mual euollan:
Wan täſä paos wielä ſääſtetän, Ne cuin
nyt hengis ulospääſtetän.

13. Cuningas toſin oli toises Linnaſ, Ei
Liſabonis, ahdiſtuyen rinnas: Mutt jâris
ſtys myös ſiellä käſitti, Ja pakeneman pel-
woſt hälytti.

14. Täs Liſabonis huckui iſät, äitit, Mies
het ja waimot, nuoret pojat, neihet, Ja
wähät

wähät lapset wielä juorusans, Ynn' imes
wäisten pienden lasten canß.

15. Cuin arwoat taitan, tuhanitten kessel,
Cuolema joutu myöskin monel lessel, Imet-
täwäisill, rascaill waimoil canß, Nyt yhdes
waaras heidän ollesans.

16. Ei isä, äiti taitan lastans autta, Baan
eläwänä merit yhten hautan; Sill aiwan
äkist caupung cufistui, Caick wahwoat muu-
rit mursear murendui.

17. Täs hucku cullat, hopiat, pärlyt callit,
Ja hengen elo: Sill ei täsä sallit, Ottas-
maan enä mitän huonestans, Baan pacoort
mennyti juoscon cohdaßans.

18. Jos niin cuin alast, eli alamaises Eli
myös waattes ynnä ylimmäises, Cuin jär-
stys täs cungin cohta waan, Siin täyty
riendä jongun turwan taan.

19. Ei hengen elo muistat, ei myös muu-
ta, Sill järstys täs pakenemaan hunta;
Jo paljan hengen luke salihix, Cuin ennen
luultin aiwan riekahix.

20. Niin Jerusalem muinen häwitettin,
Cose Herran armo caurwan heit on ekin:
Niin Duomio tule wijmein hirmuiseß, Cuin
syndi caswa caurwan ilkiäst.

21. Täs tunnustawat: että siinä ajast,
Cuin Jerusalmi häwitettin majast
Caick ihmiset: ei suuremb surkeut, Ol'
nähty wiel: o coston angarutt!

22. Cuoleman hetki nähty caikil edes, Wijs-
meinen waara, Sielul ruumil kades: He
sanowot: o armahd Jumala Nyt Sie-
luan: niin Duomio hirmutta.

23. Nimittäin, ne cuin paos jälkin sää-
wät, Ja wielä hengens salihiri wiewät;
Sill cuollon pelco wiel on edesä, Ja ai-
wan suur häämäästys kädessä.

24. Nijn jälken jäänät tämän ylös otta,
Sen Caickiwaldian kädessä: sano totta; Sill
hänen Duomions näisä täytetän, Ja muille
esimerkij näytetän.

25. Englandin aluret cuin olit siellä,
Ja omat myös, ajettin juur maan päälle,
Nijn meren aallot tässä pauhawat, ja mon-
da rakennust eukistawat.

26. Nijn meri cuohui ylös syrondestäns,
Ett maalle syöri aldon ytimeistäns, Ja caup-
pamieften calut hucutti, Ja Magazinit
caicki upotti.

27. Ne cuin sitt palais paost, tänne tus-
lit Caupungin rounioill: surkian äänen cuus-
lit, Cuin muurein all puol cuollet walitit;
Ei autta taitan, ne cuin cuuldelit.

28. Voi ihmisi cuin HErran Duomis-
oon lange! Se costo on sitt hirmuttawa
sangen: Jote HErran woima maahan tas-
soitta, Cuca sen taita enä corjata?

29. Täs esimercki coco Christicunnall On
sillen näytet monelle maacunnall, Sit e-
nämmin cuin sama järists, Tai monis pais-
cois tundui wäristys.

30. Enst Portugalin coco waldacunnas;
Sant Xbes tässä huckui myös maacunnas,
Jong meren wesi ynnä upotti, Cosc järists-
yes allot cuohutti.

31. Coimbra suur myös caupung Portu-
galis,

galis, On liki niincula Lisabon ny saalis
Maan järistyret: Braga wielä sitt, On sa-
mast waiwast paljon kärsinyt.

32. Jo, jo nyt cuullan, niist cuin menit
tähteil Biel Lisabonin niincuin omill läh-
teil Jäll asumaan, ne owat huckunet, Cau-
pungin tähtet myöskin cufistet.

33. Ah surkeut ne jäänet walkian waaras
Myös owat kyläs, costo mones haaras,
Täs ikens sangen surkias lewittä, Ja ta-
lot, tältit, copit häwittä.

34. Täs uusi Herrra Spaniast jäll mi-
sta Siel cusa lautahuoneis pitä wiisti, Caicē
liki caluns; cosca waldamies Siel järisty-
sten on nyt ytimes.

35. Algarbias wähäises myös maacun-
nas, Biel Portugalin omas waldacunnas,
On järistyres monda tuhatta Jhmist huc-
kun: cuollo surkia!

36. Englandin alus cuin wie elatusta Nyt
Lisabonijn, merel wapistusta Myös joutu-
tiel niin wahwast tundemaan, Ettei com-
pasi auta lijekumaan.

37. Sitt Spanias on cawat järistyret,
Pääcaupungis ja mual wäristyret: Sen Cu-
ungas myös pelwost pakene, Ja nyt pää-
caupungihins turwanne.

38. Escurialist Madritihin riendä, Ja
mäki kyläst eki lafia niendä; Waan howin
hämästyrest caubias, Geisahta teldoin,
toiseen aamuun ast.

39. Madritis Papit altavilda juore, Cose
Kirko täräs, halke, maahan syöke, Nyt
fiwi-

fiwiristin ylhäld pudotta, Ja cari lasta
murscar murenda.

40. Caicf pakenerwat, sillä huonet hääly,
Pääcaupungis, waicf wäki wielä säälly:
Jos lasten pääl täs Duomio aljetan, Nijn
uhcaurel muut pelastetan.

41. Ah mikä juoru, paco, näisä cuullan,
Euing' suures häämästyres yhten tullan!
O HErran moima cum näin peljättä, Waicf
suurist waaroist usiat selittä.

42. Säästetyt täs nyt jo myös cunnian
anda, Jumalal, toisel aamul: uhri canda
Kijtores, weisain kireos wirsi se, O Ju-
mal sinua me kijtämme;

43. Ett säästetyt wiel tulit cowist wais-
woist, Maan jāristyren hirmuisemmist ai-
woist, Euningan Kästyšt tämä tapahdui,
Nijn HErran peleo tāsā mielistyi.

44. Wiel samas waldacunnas, jāristyres,
Sewillan caupung lijcfui wāristyres, Ja
caickein callin Duomio Kireko wiel, Cum
parhay löyttin, myöskin tāris siel;

45. Nijn lijcutettin tuimil pudistuyill, Ett
torni repeis auki hālkemuyill, Ja kirekon kāy-
minen siin lyhettin, Yr toinen kireko myös
siel suljettin.

46. Huoneita caatuis, cahdexan myös
henge, Tās ynnä huckuis: muutamihin
tynget Rauvennein huonein alle cannettin,
Ja usiat cadut kijnī suljettin.

47. Yr caupung Cadix tunde jāristyren,
Ja huonein woimallisen lijcuturen, Caicf

seinät wapisewat nurckinens, Ihmiset caken
lewat etehens.

48. Ei tiedä, luule pyöryttävän päätä,
Yr toisen päälle cakele: eik tietä, Ett iso
waara edesseiso siin, Sentähden huoneit lij
cuttapi niin.

49. Sitt meri paisui aiwan yldä kyllä,
Caupungin muurist mursi sata syltä; Car
toista kymmend henge uppoi siel, Ja
Kirkot asuttomix halke wiel.

50. Ja, suuremb' waara nähtin muusa
paicas, Cuin peniculman toen meri aucais,
Ja caicci huonet poijes wirta wei, Sijn
sata henge meren aldoin jäi.

51. Täs seisahd' nyt, ja caket cuinga suo
stu Täs tuli, maa, ja wesi, cosca ruostu
Mailma synnis, costor hirmuisey; Ja Duo
mion mercke muista wijmeisey.

52. Maan järistys on ike Duomion
mercki (*) Mutt siinä wiel on aica enämb
täreki; Ett meren allot pauha tuuleta, Cu
ca sill muodol uscoi pauhina.

53. Jong Wapahtaja JEsus ilmoittapi,
Cose Duomion mercke mones selittäpi:
Meri ja allot pitä pauhaman Ja tai
wan woimat liicutettaman. (**)

54. Joc ei nyt usco cosca näitä cuulu,
Se seura oman libans turhaa luuloo: O
JEsu anna mercke tunnosa, Ett sinun
cansas igens walmista.

55. Jos ajan merkeist tahdot otta waas
ti Jumalan Sanas: HErran armon caari
Sull

(*) Matth. 24: 7. (**) Luc. 21: 25, 26.

Sill coitta, silloin usco kirjusta, Ets woi-
sit waiwoist Sielus pelasta.

56. Sill cansan abdistus cans wielä rien-
dä, Cuiin Herra mustay auringon myös
käändä: Ets päiwää tied: tändäpän wals-
mista, Suominen päiwä tohti cau-
hista.

57. Sill sentän on Christicund liicutettu,
Niin mones paicas ynnä järissetty; Ett cus-
tin mahdais merkit hawaita Ja pa-
rannukseen tietäns ojenja.

58. Tai järistys Libetis ja Ditmaris
Ja muisa paicois meren, wirtain warsis,
Gollstenis ja Templinis ynnä cans, On
nähty wesis heidän cuohuisans.

59. Niinuin se mercki oli wiel Mailandis,
Allusten waaray merel myös Hollandis,
Merel ja maal tai mercki hirmutta, Sill
meri pauha ilman tuuleta.

60. Sazan maan wirrois liicku wesi kää-
sti, Weseris, Elbes erinomaifesti, Englan-
din haminoisa liickui myös, Portsmutis
ombi wesi samas työs.

61. Sardinias wiel saman päiwän luodos,
Ja Corsicas, on meri oudos muodos Myös
cuohunut: ja wirrat paisunet; Cuing mones
maas on wesi liicutet.

62. Yhderän päiwää jäsken pyhä miesten
Wiel monet paicat ulcomaalla piestän,
Maan järistyytel: en woi nimittä Niin usi-
oi paicoi, cuin siel järise.

63. Schaffhausen, Bern, ja Basel tä-
män tunde, Mond muuta paicka: älä siis

nijn undun. Oll syndinen, cuin näitä tapah-
tu: Eas Herran käsi caickijn ulottu.

64. Näis huonet muutamit on turmel-
dunet; Ja muutamit myös wedet lijcahtu-
net, Ja monda kylää on wiel weden all,
Po wirran luon, cuin nosu' on corkial.

65. Siel ainoastans yhdes huones hucku
Uel toista kymmend henge weten nucku:
Etks syndinen näe aiwoi hirmuifi, Endisten
syndein tähden costawij?

66. Viel Ruomin caupung, eusa Parvi
istu, On merkit' myös nytt Herran tulen
listan Samasa cuusa: wakkia maahan lyö
Tainvast ja polta, waick on pimiä yö.

67. Uekkoisen tuli tämän täsä teke, Niin
hillsain syryl, waick ei hucut wäke: O kär-
siwäinen suuri Jumala, Cuin porton äitin
ensist waroitta. (*)

68. Sill waicka cahdes paicas tuli sytty,
Yr kloster cuiteng wahingohon fyttu. Yr
toinen howi wielä säästetän, Ja wähat
wahingolla päästetän.

69. Islandis on myös maalla taloi
huckun, Jo syryl ennen waick ei ihmist nuc-
kun: Niin Christicunda on jo lijcutet, Ja
Herran uhcaupel hirmuitet.

70. Viel wiimein edes mennes Tammi-
cuusa, Ferraras ja Italiaisten maasa, Maan
järistys nijn wahwast pudisti, Ett kellot kläp-
pämähän lijcutti.

71. Se yöllä tapah, wäki hämmästypi,
Ja ulos Caupungista riendänepi. Frankri-
s

Is on myös wuoret eufisteld', Waipunet
alas niineuin maan tasall'.

72. Eose Hollandis on pasto päiwi pi-
dett, Maan järitystyst jong täs pelco idätt;
Niin saman amun järitystystä, Mond' paic-
ka lijeui wäritystystä.

73. Ja yhdes paicas niin ett wäki rien-
si Ja huoneist uloe, muntumat myös hien-
si, Ett ei se silloin paljon tundunut, Ei-
tengin monis paicois lijekunut.

74. Täs Spanian myös Herra jäll
Hollandis, Sen wälewämmän järitysten
wandes On asumas, ja paet täyty niin,
Ett eufisturwan pelkäis huonet siin.

* *

* *

* *

75. Jo ulcon Christicunnast myös on
euultu: Algierin caupung, cuin on wah-
wax luultu, Niin saman päiwän on myös
järistet, Suur osa huckun, costo julistet.

76. Ett ryöwämisest elatusta laina Ja
Christin-sangit oriax alaspaina: Niin sal-
wa HErran rauta-wika myös, Eus' paca-
nat on rimeyden työs.

77. Pacanain Caupungit täs surkias-
lange (*) Setz ja Marocco, Tetuan ja
Tanger, Salee, Miqvenetz: Maa myös
aukeni Ja monde tubat' nieli ihmisi.

78. Ei cuiteng caicfi yhtäläisest caatun
Sill' erittäisin sanomat on saatun: Setz
enin osa huckui, musersi, Eolm' tubat ih-
mist rouniois löyttäwi.

79. Marocco myös suremman osan mi-
stais, Waan tapetuist ei ol' wiel wisi lista:

(*) Ilmest. Kirj. 16: 19.

Cahz

Cahderyn peniculu' sielä Arabit, Maan aus
femiseft hukuit wielä sitt'.

80. Yr fästningi myös catois, josa oli
Wijs tuhat sota miest cuin siellä cuoli,
Tuus tuhat rytätari myös ymbärins, Jote'
sijnä olit lyönet leivihins.

81. Se suur Miqvenetz erittäisin aiwan
On caieki hukun, järistyren waiwan, Tiej'
tuhat hukui Morianilaist, Cahderyn tu-
hat ynnä Judalaist.

82 Wijs toista kymmend sataa sota
wäke Myös yhdes autemises cuollons näke.
Eay wuorta myös on kesseld haljennut, Ja
paljon wetttä sijtä cuohunut.

83. Näis paicfacunnis järistyret cuullan,
Ja maan alaiset jyrinät, joist tullan Viel
aina hämmästyin, asujat Täs pelwos elä
ilman laekamat.

84. Viel luotoi on cuin ei nyt enä lyöt-
tä: (*) Jos hukuit jo, niin se caie' kyllä näyt-
tä, Ett näinät merkit lopun ilmoitta, Cuin
hukumises cohta maailmaa.

* *

* *

* *

85. Mutt aiwan caurwas minä olen cul-
ken, Ja liki-merkit wielä ulos sulken: Ei
ole Ruokin maa myös merkitä, Et Herra
päiwäkaus ei nyt wiipytä.

86. Sill Ruokin maas jo wedet saman
päiwän Alin mones paicas nähtin ylös kät-
wän: Salunin tykö, Wenersborisa Ja
Ulingässin tykö woimasa.

87. Viel Turun joes tunnustäht' on
nähty; Waie' Herra säästän on wiel tänä
(*) Ilmest. Kirj. 16: 20. ehdon:

ehdon: Ah Sielu, Sielu kuiteng carwah-
da, ja sano myös: O Jumal armahda!

88. Tee parannus, Jesuxen tygö riennä,
Tul vialial tiel, kuin aututehen wiene; Al
wijuyttel; sill loppu lähene, Maan järvi
syyden merkit enäne.

89. Jos Jumala on sinun wielä säästän,
Ja ulcomaal myös asuwtas päästän, Et
tei siel yhtän heistä hukunet, Kuin Ruos-
kin maast siun olit joutunet.

90. Niin ajattel: ei tämä ilman syytä
Oll' tapahdun; sill Herra ensin pyytä Niit
costa kuin on porttoo holhonet, Ja uscon
tähden monda polttanet.

91. Sentähden Herra wiel nytt muita
jättä, Kuin ei niin caumas sijendanet kättä:
Mutt cosca wuoro käändy niitten pääl,
Kuin oikian uscon turmelewat tääl;

92. Niin tohti Herran costo tulla suu-
rex; Sill caikes maas on tullut pahay juu-
rex Yr uscotoin, ja suur suruttomus, Ja
synnin walda, mones paatumus.

93. Ann järjistyksen tunnosas siis alca,
Ett's wältäisit täs synnin cowan palean:
Al ajattel meil' selwä oppi on, Ei ole ran-
gaistuxijn ansion.

94. Sill cose' on oppi selwä, mahdat
canda, Cay kertaisesti hedelmitä anda, Sun
leiwiskästäs edes uscosa; Ja tehdä sanan,
kuin suo Jumala.

95. Ja käännä paastol, itkul, murhel suu-
rel, Armon istuimen, uscol, lange juurel:

Käy

Käy ulos leirist hänen tygöns nyt; Cuin
cuoleman on cöwan kärsinyt.

96. Lähd ulos leirist händä seuramahan,
Kyll synnin orjan olet caurwan laahan: Hän
armahta, ja anda armon full, Eose oiki-
aan parannukseen olet tull.

97. Muttu cuin täs synnit wallikewat aina,
Miin sinun tietos costox enä paina; Cuin
niitten, jote ei ole tietänet, Waan cuiteng'
pahoin ikens käyttänet.

98. Tee parannus ja älä seura niistä, Cuin
suruttomast aina elä pyytä: Ah riennä,
riennä, Herran pelwosa, Cuin Duomiolle
ombi tulewa.

Esai. 13: 6, 7, 8, 9.

Walittacat että Herran päiwä on
juuri läsnä, hän tule niincuin häwitys
caickiwaldialda. Sentähden pitä caicki
kädet langeman maahan, ja caicki ihmiz-
sten sydämet waipuman. Sämmeästys,
tusca ja tipu pitä tuleman heidän pääl-
lens, heillä pitä oleman tuscan, niin-
cuin lapsen synnyttäwädisellä, yhden pi-
tä toista cauhistaman, heidän caswons
pitä oleman punaisen niincuin tulen. Sil-
lä cago, Herran päiwä tule cauhiaasti
wihaaisna, julmana, häwittämään maa-
ta, ja siittä teloittamaan Syndisitä.

Toinen Wirst.
Herran Duomioista/

W. c. Ah Duomiot! jo täys re.

v 1.

Si mailma woi! Tai ääni jong En-
geli yr edestoi: Woi, woi, woi
maan asuwij! (*) huutapi näin,
Se näky Europas nytt kätwän juur päin,
Euin maan järjistyres on tuhansin ain, Tää
huckua tainn'.

2. Suur järistys on, Viel suuremb
euin seikemän tuhanen luon; Jost Ilmestys
Kirjasa mainitan canß; Ett maan järjistyres
jái niijn cobdastans, Euin seikemän tuhatta
nime: ja siijn Se lufit on fiijn.

3. Mutt täsä on suur Maanjäristys, tu-
hansin catapi juur; Ja seikemän kertakiin
seikemän tää To tuhansin caatu: ja tuhan-
nen pääl: Woi woi sitä hetke, cuin kertopi
näin, Min tuhansin päin!

4. All ajattel sijs, Ettei tämä Jumalan
costo oll' nijs: Jos ett sinä arwa mik' woi
se on oll', Min on se yr cuiteng; jos kym-
menen tuol (**) Pääcaupungi liene, niijn
kymmenes jái, Sen järistys wei.

5. O järistys suur! Euin seikemän ker-
taifest costapi juur: Euin liicutta paicat ain
ymbärins myös, Euin äkistä cufista, tär-
istä työs: Jong teke caicwaldas Herra
cuin woi, Hän paicat myös loi. (***)

6. O

(*) Ilmest. Kirj. 8: 13. (**) Ilmest. Kirj.
17: 14. (***) Ilmest. Kirj. 14: 7.

6. O järistsys suur! Cuin yhtenä päivä
nä tapahtu juur, Ja samana päivänä ym-
bärins käy, Min monet maan paikat: eik'
ihme täs näy? Ett nyt porton uscoisit hukku-
wat, waan Muut pelastetan.

7. Sill uhcaus käy Viel edellä muille,
ja jos ei sitt' näy, Suur totista parannust:
ei Herrä sääst Sitt' omacan huonet: Eu-
ropan nytt pääst On costo kyll alcan: muil
waroitus siin, On tapahtun niin.

8. Siis käännny myös pois, Eä suruinen
Suomenmaa: ei Jumal sois Sull niin co-
wa rangastust, älä sit' luul? Jos sinä nyt
käännyt juur Sydämel suul, Sek' itcul ett
huudol: Min armahda wiel Is Jumala
päääl.

9. Jos hyljät nyt pois Sun endiset syn-
dis ja ilos, ett' wois Sun sydämmes mura-
hella ajatell' päääl, Mik ijäinen costo sitt seu-
rapi siel; Cosc ajainen rangastus niin ai-
wan suur, Täs rundele juur.

10. Jos halulla niin, Täs Jumalan Sa-
nasa riput juur kijn, Sen totuden cuulet
ja racastat ain, Ja ei paljail ulcoisil co-
willa wain, Sen totuutta seurat, ja tuffit,
ja siin Ain ripuisit kijn.

11. Min Herrä sun myös Ain autta ja
pelasta syngiäs yös, Niist waiwoist cuin mail-
man lopulla käy, Cosc ei epäuscoisil paran-
nust näy: Ah tule siis uscoon, ja rucoile,
niin Sun armo saa kijn.

Ja sillä hettellä tapahdui suuri maan
järitys, ja kymmenes osa caupungista
langeis maahan: ja siinä maan järitys-
res tapettiin seikemän tuhanen Ihmisten
nime, ja ne muut hämmästyit, ja annoit
cunnian taiwan Jumalalle. Se toinen
woi on edesmennyt, ja cato, se colmas
woi pian tule.

Colmas Kirj.

**Ylös Kehotus yhteisiin ja erino-
maisiin nöyryin rucouriin / Huone-
cunnisa.**

Parannuksen hangikemiseri näinä HERRAN
Duomion aiconä.

W. c. Ab HERRA alä wihasas, ic.

b. i.

Sus ylös suuri Suomenmaa Juur
hartaan rucoureen, Ett sä pelastust
muutoin saa, Jo tule catumukseen,
Etts olet caurwan laimin yön Sen nöyrän
rucouksen yön, Jumalan palwelliget:

2. Sun omas codos, huonesas, Sun pers-
hes, lastes cansa, Sä asut nijneuin kylmäs
maas, Ett harjoituyellansa, Jumalifudes työ-
tä tehä, Ett muitten harjoituyi nähn; Sill
coco maa on kylmil.

3. Eäs lapset ylös casawawat, Ei wanhem-
mista oppi, Mist' esicuwaa saanewat? Ei laps-
set turhast noppi, Nyt esimercfi cummingan,

B

Juo

Jumalata rukoilemaan, Quin huoneis lai-
min lyödän.

4. Amulla tässä jocainen Kiruhya työhön
cohta, Ja ruumill pyytä einehen, Waan
sielu näändy mahta: Juur coco päiwän ruu-
min työs, Nijn eletän kuin pimiäs yös, Waict
Evangelium paista.

5. Etts curja, luondocappalet Nijn annais
nälkää kārsi, Quin Sielus ain hellittämät:
Ei hengen elo werso, Taincaltaisesa elämäs,
Ei lapses myös manaures, Nijn ylöscaswa,
HERRan.

6. Eosc ehtol waka täytetän, Nijn cohta
sängyn lange, Christillisys häwitetän, Näin
surkias elos sangen; Nijn polwi polwel
paatunet, On lasten lasten sydämet, Quin
rucous on puuttun.

7. Ei auta sanan cuulo niit, Quin su-
ruttomast elä, Quin ei oll sydän syttynyt,
Rucouringan wielä; Waan turha meno,
kirus, Ja riettais puheis pahennus, Mytt
monet huonet täyttä.

8. Ne arkio synnit cotona, Mond' cados-
tureen paina, Ja juhla synnit tambana, Ne
sitten seura aina, Juur ike Kircon kām-
mis- ses, Yr juomar istu palates, Eus hecuma-
ta wancka.

9. Tai hedelmä on maacunnas, Ettei oll
rucousta, Mytt ikecungin satamas, Eif nöy-
rää anomusta, Ett HERRan Hengi hallisis
Ja synneist poses wallisis, Juur hartaan
parannureen.

10. Sentähden jumalattomat, Totuutta
wa-

wastan paisu, Ja H^EKran pelcoo pilcawat,
Weisawat woiton weisu, Ettei he mistän
tottele, Niin paha Hengi wiettele, Heit
H^EKran Duomioit wastan.

11. Jo synnin mitta täytetän, Kyll mones
paicacunnas; Ja waicf jo costo näytetän,
Niin mones myös maacunnas, Ei herä cui-
teng surutoin Ja synnin wallas uscotoin,
Wiel hartain rucourijn.

12. Eä sanot cuca ombi se, Cuin ei wiel
maates siuna? Niin härkä teke tungiolla,
Mut sinä syndisuuna Cuin olet ollut cau-
wan jo, Etks parembata kistost tuo, Cuin
järjetöinen eläin?

13. Joca myös maata mene noin, Ett
lepo sial huoca, Sen eläin teke järjetöin,
Ett ombi saanut ruocaa; Baan muista ett
full Jumala On nöyrydesä palwella, Juur
aina caikest woimast.

14. Ah häpe aina maatesas, Cuin ett sä
jocapäiwä, Juur lange nöyräst polwilles,
Etks olet ylös käywan Huringon nähnyt jär-
jesäs, Ja terwen ruumis, jäsenes; Niing
luoja cunnioitetan?

15. Eik Naamattu sua opetta, Ett ahne
ihens siuna, Ja H^EKran cuiteng wis-
hoitta (*) Niin elä firottuna, Sill' laki
caicfi firoile, Cuin lain töisä kerscaile, Eik
nöyräst armoa ehi.

16. Ah surkkaa huolimattomut, Nyt H^EKra-
ran armon töistä! Ah cowaa cowacowaisutt
Juur syngenden öistä! Ei ihme ol' jos Ju-

mala Joukellans meitä tarcotta, Eose HErran pelco puuttu.

17. Ei se ol' kieltyn nuotellas Myös ylös läkin auruuta Ja kijtää HErraas Jumalaas, Waan cuin ei ole muuta, Sull wiel Jumalan palwelust, Cuin kylmäkiskoist suunaust, Nijn oikia nöyryys puuttu.

18. Se cuin täs vekkä Jumalaa, Se myöndn rucouriin, Ett nöyräst polwill langeta, Hartaihin anomuriin: Ei yhteisest ainoast (*) Waan ikellans wiel usiammast, Salaisest HErran edes. (**)

19. Jos HErran pelco olis maas Nijn täs ei olis estet, Sek' cottonas ett niitullas, Sā rucouriin päästet, Jo olisit sun castefas, Ett aina halus liickumas, Kerjäsit HErran arwoo.

20. Ah cuinga monda häpe wiel Nöyryttä HErran edes, Ei mailma suld syndi kiel, Eick myöskän auta hädäs: Mutt haras nöyrä rucous On mailmalle cauhistus, Egyptiläisten tawal. (***)

21. Se hengellinen Sodoma, Ei häpe syndi tehdä, kiroilla, wanno, juopua, Waick caickein juuri nähden; Mutt Jumalata palwella Cottona, se on pilckana, Hengellises Egyptis.

22. Nijn meidän HErram Jesurem On ristinnaulitt aina (****) Jumalattomild itäsnäpän; Nijn syndi alas paina Yht suru toinda cansaa; waan Cuin HErran duomiol temmatan, Ei ole wastauستا.

23. Se

(*) Matth. 18: 19, 20. (**) Matth. 6: 6.
(***) 2. Mojs. 8: 26. (****) Jlm. 8. 11; 8.

23. Se cuin tās hāpe Jēfusta Ja hānen
prhād sanaans, Eic rohken sitā seurata,
Waan eulke syndist wanaans, Mijn Jēsus
hāpe sitā myös, Wijmein wanhurscan duos
mion työs Wiel hānen Jfāns cunnias. (*)

24. Silloin he jalki huutawat, Juur wuo
ril cuctuloille, Langetcan pādlem lackamat,
Se palcka ombi noille. Sijs racas Sielu
tānāpān, Jumalan pelcoon nōyräst rienn,
Ja tottel hānen tahtoons.

25. Viel sano rōyckia pilckaja: Jos pol
wil' aina macan, En elatusta sijtä saa. Ah
pilckamasta laca; Sill ett sã tied' jos tar
wiket, Enāmbā cuin jo tarike Jumall' sull
ennen tehdyist.

26. Etts tied' jos saat wiel' sitākān, Sur
synneisāsi nautit, Waan jos kāht armoo kers
jānān, Mijn coston myōndy tauti: Etts
tied' jos wuorten rotcoihis, Viel' epāillyris
hudaisit, Pelwos ain' cumartel' sit.

27. Alā sijs suostu pilckoihin, Sã myōndy
wāinen Sielu; Eik' pilckaitten siteisijn, Cuin
helwettijn on nielu; Waan seura Sanaa
Jumalan, Ja lange nōyräst polwil waan,
Eäll' wiellä armon ajall'.

28. Al ajattel: jumalifus Ei autuutt an
sait taida; Sentāhden on suruttomus Yht'
hywā synnin laidall; Sill tāmān pād on
wastaus: Ei ansais jumalattomus Myös tais
wast, waan sen liekin.

29. Cuin pala ijancickisest Juur Jēsu
ran wihaft suurest, Sen duomio otetan sull
lāst

läst Juur sinun omast huulest (*) Etz wis
hat wielä pyhyttä (**). Sill synnin himo
hyhyttä Sun sydämetäs, wastoin:

30. Mutt tiedä ett Jumalisus On taze
pellinen aina Ja rucousten harjoitus, Cuin
HERRa armoo laina, On walituil ain pa-
ras työ (***); Mutt röykeä tiellä ewäns
syö, Jälsest caicci puuttu.

31. Jumalisus täs rakenda Jesuren an-
sion päälle: Yht iäist huonet perusta, Cuul-
jaisudes mäellä (†): Waan jumalatoim san-
nan pääl Huonettans nyrhi joca sääl, Se-
cukistu ja caatu. (††)

32. Jumalisudel tosin on Viel lupaus
myös jalo, Jz Jumalald cuin caicci on luon,
Periä taiman talon: Lupaus ajast nykewisest,
Ja wihdoin myös tulewaisest (†††), Waicci
HERRan sulast armost.

33. Jumaliset wiel pelasta Myös HERRa
tuusaurist (S), Ja caicci synnin pauloista
Mailman combasturist (SS); Viel HERRa
omans armahda Cuin jumalisutt harjoitta,
Ja eroituxen teke. (SSS)

34. Alun mailman täs pilcata, Ot tämä
risti päälles, Ja elämätäs paranna, Tul-
oiskal Armon tielle, Ja rucoile, cuins hangi-
het, Jumala myöndä sydämet Cuin hänelä
armoo egi.

35. Ah

(*) Matth. 12: 37. (**) Joh. 3: 19, 20, 21.
(***) Luc. 18: 1, 7. (†) Matth. 7: 24, 25.
(††) Matth. 7: 26, 27, 28. (†††) I. Tim. 4: 7,
8, 9. (S) 2. Petr. 2: 9. (SS) Ilmest. Kirj. 3: 10.
(SSS) Mal. 3: 17, 18.

35. Oh Jesu armahd lasten pääl Tuin
castwa ohdakeiri, Ja sytyt Herran peles wiel
Tee Sielui myöndyneiri, Ynn' lasten canß'
rucoilemaan Ja caicki puuttens anomaan,
Mut' racas Jesu, Amen!

✕

✕

✕

Psalm. 95: 6, 7, 8.

Tulcat, cumartacam ja polwillem
langetkam, ja maahan lastetkam HERR-
ran meidän luojam eteen. Sillä hän on
meidän Jumalam, ja me hänen elatus
cansans, ja hänen tättens lauma: tänä-
pän, jos te cuulette hänen änen; Tijn
ätkät paaduttaco Sydändän.

Rom. 1: 18.

Sillä Jumalan wiha ilmesty Tai-
wasta caiken ihmisten jumalattomuden
ja wäärysten tähden, jotca totuuden wää-
rydes pitäwät.

Ilmest. Kirjan. 14: 7.

Peljätkät Jumalata ja andacat hä-
nelle cunnia: Sillä hänen duomions het-
ki on tullut: ja cumartacat ja rucoilcat
sitä, joca taiwan ja maan ja meren ja
wesilähtet teci.

1. Tim. 4: 7, 8, 9.

Sarjota sinuas jumalisuteen. Sillä
ruumillinen harjoitus wähdän telpa: mut-
ta jumalisyys on tarpellinen caikis asiois,
jolle on sekä nykyisen että tulewaisen elä-
män lupaus. Tämä on totinen sana, ja
caiketi mahdollinen wastanotta.

Ja teidân pitâ jällens sitâ wastan
näkemân, mitâ eroitus on wanhurscan
ja jumalattoman waihella: ja sen wai-
hella, joca Jumalata palwele, ja sen jo-
ca ei händä palwele.

Neljäs Wirsi.

Wielä muista ajan merkeistä.

W. c. Cuzu Christus caick tygön tulc. 2c.

b. 1.

I Dudu jo syndinen caturureen, Ynn
armon haluun ja rucoureen; Sill
H^EXran costo se alca, Cuin surwella
cuului mones paicas U^ckoisen pauhinal: tätä
aicaas Sijs tutki ja synnin palekaa.

2. U^ckoisen tuli on polttanut Mond luon-
docappalet hucuttanut, Surwen suloisel as-
jal: Ei järjestäns cuiteng siel turmellut,
Waan siel ja tääd niitâ walinnut, Lai-
tilan pitäjän rajal.

3. Olek's senealtaiši ennen cuul? Ong
niijn iso lucu sun mielees tull? Yhderän kym-
mend wohta, Siel yhdes laumas hucutet-
tin, Colm' kymmend nauta myös turmeldin:
Jote caicki tules hohta.

4. Ja wielä fengin ylihen, Sill en mä
caickia nimittän; Eose lewol olit ollet; Cuin
H^EXran wiha lyö eldimi, Nijn curitus
tarcoitta ihmisi, Waick ei siit caicki huollet.

5. Yr nabur cuiteng cuin säästettin, Ja tä-
stä wahingost päästettin, Kijtozen kircos teki,

Ja

Jä andoi awun waiwaisil; Nijn nöyryttä
wika uhcauill, Euin muutoin on myöndy-
wä wäki.

6. Nijn Turun tytönä tuli nähtin Euin riis-
hi ei caucan sytytettin Ukoisen tuleld aiwan:
Jä Linnan fälttil yhdel eräl Eay hewoista
caatui tanderel: Näeks uhcauxen waiwan?

7. Biel Euran Kirtoon tuli syöre,
Siel taulun turmele: muutoin piere Pel-
wolla monis paicois: Jos asan merckia ha-
waihet, Nijns enämmin wielä löytänet, Nais
wijmeisis ajois haikiois.

8. Mexiös yr tulinen luodi tule, Waick'
ei se ketäkän turmele, Nijn on se cuiteng
julkki: Ett se on ollut myöskin suur, Euin
Eun se täysinäs ombi juur, Jong peräs
pyrstö culki.

9. Sen pyrstön pääst, joc pitkäldä Eah-
kymmenen sulda seuraale, Nyt paljon kipi-
nit káwi, Euin wákewást wakkian waaras-
sta: Yr lacanan cocoinen tuli loista, Euin
luodin wierestä lewi.

10. Se walaise nijneuin päiwällä, Waick'
kello cahdexan ehtolla, Eäs Ruohin wals-
dacunnas: Eauru niist kipinist jälken iää,
Euin caikild oli juur nähtäwä, Eijn We-
xion myös maacunnas.

11. Näin EEXran káfi on nähtäwä
Set' haastamisel ett' lietillä, Säteillä ja
myös sateil; Euing' wákewát satet Suo-
men maas, On suwella ollut liickamas;
Muutamis cowill' rakeil.

12. Puolan maas kymmenen peniculmaa,
Nakes

Rakehild turmeldin laihon maa, Ei niittä-
mist ollut siellä: Mond lammast ne raket
myös cuoletti, Ja ackunat caupungis suret-
ti, Ja cusa lijkui wielä.

13. Sill' canan munan cocoiset Ne löyt-
tin olewan culmalliset, Maa lumi walcoiseri,
Tul niitten alas langetes, Suuret raket on
uhcaures (*) Sen jälken maanjörists lävi.

14. Mond muut esimerceti ol' wiimeis wuon,
Quin coston ajan on myötäns tuon. Ets
syndinen pelkä wielä? Ett Jumal syndiä
rangaise Quin pahat tecos juur ansaike;
Ets käännä armon tielle?

15. En enä mahda näit nimitel, Sill ei
mailma nyt ihmehtel Sen caicki waldian wois-
maa; Eik uhcaust pelkä surutoin, Waan
ylöncakel on uscotoin: Eik igens cosean soima.

16. Waan toisten päälle ain cakele, Miel-
hywisäns igens kerscaele, Ett hän on wielä
säästet, Ett ne on mualla tapahtunet, Ja
ei ne ol' häneen ryhtynet, Mut syndinen ei
niijn päästet.

17. Jos ei sull costo wiel ole tull, Waicks
elät synnistä tändel suul; Kiroilet, wan-
not, petät, Juowut ja wääryst ilo-
het; Niijn tiedä ets coston estämät Juur
omaa helmaas jätät.

18. Ei se ol' enä caucana, Se kytä ja on
sull tarjona, Ellets synnistä luowu: Quin sa-
lainen tuli helmasa Se kytä ja lewi ain salas-
sa, Ja wiimein poltta wuoma.

19. Sill omat synnit ne kytet owat, Quin
Jumalan coston päälles tuowat Ja sytyttä

(*) Ilm. Kirj. II: 19.

HCr

Herraan wihaan; Siis laika syndinen oriu-
dest, Ilkidiist tawoist ja huorudest, Quin hel-
wetin saatta pihaan.

20. Jos caicki kiroiliat huckuisit, Caick
juomarit maasa tucauisit, Caick pettäjät
ja myös wäärät, Caick huorintekiat up-
poisit Maan poween, warcat myös mu-
seruisit, Ja weristen wicain sääret.

21. Nijn pelkän, ett' surembi järistys
Ei olis ollut, ei wäristys: Sill nämät
surkiat synnit, Sen puhtan opin all hallikez-
wat, Ja tuhansin luguin wallikewat: Eif
parannusen kynnet.

22. Siis a'attel mikä loppu tule, Ellet
sä Jumalan Sanaa cuule, Ja caikist syn-
neist laika, Myös sinä suruinen Suomen
maa: Ei ceco syndinen Sodoma, Nijn sur-
maans ajann' taca:

23. Nijn monda aicaa hecumasans, Quin
nyt maa puoletoin synneisäns; Heit pian co-
sto särki: Waan sinu on Herra kärsinyt
Mond aicaa ja ei ol' wäsynyt: Ja aica
on jo tärcki.

24. Ei cuitengan cuulu wiel parannust;
Waan monesa paicasa pahennust, Sill liha
kyl pahudens peittä, Nijn cauwan cuin sitä
suositellan, Waan cuin jo julkisest nuhdellan,
Nijn pahemman igens heittä.

25. Ah aiwan harwat totuuden suo, Joc
raekauden ain myötäns tuo, Quin Sana
juur sydämeen lange: Mond muuta pahan-
nust aina cuullan, Nijn rangaistusten ala-
tullan, Lämhimästä cowaan hangeen.

26. Eä

26. Sã sanot o surutoin syndinen, Quin
caiken tietos panet sijhen, Ett' sydãmes aina
paatus: On ennengin maan jãristyri oll,
Uksoisen walkiat myös nãhty waaroil, Waicẽ
Lisabon nytt caatus.

27. Nijn Pharaos sydãmens paadutti Ja
tapaturmaisey uscotti, Nijis tulles rangais-
tuxis: Waan wijmein HERNan kãsi nãh-
tin, Mond hucutust ulos seisottin, Paatus
neis wastauris:

28. Mutt joca tãs merkke totuutta Ja
pelwolla eki autuutta, Ei se nãit cago ylõn:
Sill endiset maan jãristyret myös, On HERN
ran kãdestã coston työs: Waicẽ tulikin pol-
ta kylãn.

29. Sit' enãmmiin kuin juur taiwasta Lyõ
walkian alas: Ach waiwaista! Quin ei wiel
costoo tunne, Ei pelkã HERNan duomioita;
Waan nijn kuin Egyptilãisten noita Muit
myös nucutta uneen.

30. Wãhãs se ajallinen olis, Ei sijt wij-
sateen paljon huolis: Mutt ettã duomion
eteen Nijn monda Sielu wedetãn, Ja
suruttomudes ennãtetãn, Se hirmuiseft
kãy kãteen.

31. Ja et nãis duomion merkit lie, Quin
nijnkuin paula caicẽi wie Wanhurscal duo-
miolle, Se mahta peljãttã syndisi Ja aus-
tuudens perãten unhottawi, Wijppisãns syn-
nin suolla.

32. Quin Jumalan Sana toteen kãy, Nijn
mones paicas eif' parannust nãy, Se on up-
surkia meno, Maan jãristys tapahtu mo-
nes

nes paicas On JEsus sanonut (*); surkkaa
aicaas, Siis aiattel niska keno:

33. Ihmiset, eläimet huckuwat, Eijn
jultiset SEKran duomiot owat, Maan
järistys yhten päiwän, Mond waldas
cundaa jo lijcutta Wijs tymend tuhatta
cuoletta, Jääneild pois otta leiwän.

34 Ong suuremba maan järistystä oll?
Cuin caictijn ulottu duomiot, Ja duo-
mion uhcauxel: Ong wedet nijn pauban-
net mones maas? Ong walkiat nijn pol-
tanet paubinas? Wiel muitten waroi-
tuxel. * * * * *

35. Eä uscotoin waadit wiel enämmän,
Jong tähden wirteni pidennän, Ja nijn-
cuin liix lausun: Eay tymmend tuhatta
huonetta Turkin pääcaupungis poldetta, On
suurex costox paisun.

36. Ja ylitzen Cahdexas sataa wisist
On huckunut siinä ihmisist; Eolmtymmend
cuusi hetke, Tai Constantinopelin caupun-
gi Ol palamas: suuri tusca tungi Heil;
cartanot tuhway kätke.

37. Parisis suwell Kircxo paloi Eose uc-
koinen walkian alas waloi, Academiaⁿ wielä:
Puolan maast myöskin kirjoitettin, Dr Eys-
lä on uckoiseld poltet siin: Näit ei täs keng-
gän kiellä.

38. Wiel toises paicas myds samas maas,
Dr huone uckoiseld paloi taas Ja nelj^o toist-
tymmend henge, Eijn yhdes huones hucu-
tettin, Cuin sanomist suwel harwaittin: Eick^o
näist jo liicu kengän?

39. Soll-

(*) Matth. 24: 7.

39. Sollsteni usioist paicoista Myös ues-
koisen walkiaist kirjoitta, Ett siel ja täällä
huonet Ja talot on ylösvalanut, X mies
myös uckoiseld kassitet: Hillit jo pahat juonet.

40. Berlinist myöskin kirjoitettiin, Ett
myrsky tuulet sytytetin Uckoiseld Evelyn paikka:
Jost wiissi huonet palanut on, Melj' henge
cuolliay lyöty nuon: O aica monel haikia!

41. Hannoverist sanoma nimittä, Ett
walkian wahingo sytyttä, Wijs colmatt-
kymmend huonet, Kirko ja Schoulu myös
paloi siel: Näin mennen surwiset ajat wiel,
Mond esimercfi on tuonet.

42. Nyt tää aican Tammi cuus On
myös wiel tapahtun asia uus, Ett uckoisen
walkia talwel, Danmarkis Kirkon torninens
On ylös poltanut ehtol ens: Ets tahdo
HERRaa palwel?

43. Quin ajat munta, ja talwellofin Gu-
wisel lämbymäl pitä siin, Tain duomion
ajan merkit: Siis riennä o syndinen ca-
tumureen Ja oikiaan elämän parannureen;
Eil aica tule tärkit.

44. Viel Pyreneisten wuorista Yr tuliz-
nen jöörw warusta, Alkamaan liekin wuorta,
Quin ennen ei ole siinä oll'; Waan nyt on
äkist syttynyt tuol, Ahwaman callion cuorta.

45. Viel walkian wahingo isos Cairos
On yöllä lewittän surkian airon, Ett kym-
menen tuhat huonet On siinä coht ylös-
palanut, Ja liki colm' tuhatta surmannut
Jhmistä cowaal tuonel.

46. Danmarkis eahderan huonetta On pa-
lanut,

tanut, eako surkentu! Euns lasta ylöspaloi;
Nijn HErra monella tawal Costons näyttäpi
maan wairowal, Woimans kädellä iasoll.

47. Nijn owat wirrat myös liickunet Ja
suwisel ajalla hirmuittanet, Eax kymmend
ihmist waipuis, Ja toistalsd muutamet huos
net wei, Nijn wetinen suwi myös costoy jäi:
Samburgi sijt sanomix taipuis.

48. Po wirta usiamman wahingon Nyt
mennen syryn on myötäns tuon, Eose Al
pein wuorist lähte. Tietoist kymmend
henge on uppon siel, Ja elämit, muuta
caluja wiel Tuo wirta alas nähtä.

49. Sitt Marras cuusa wiel enämmin
On kyllä weden all jäänet sijn; Ja yhdes
huones aiwan, Tiel toist kymmend hen
ge on huckunut; Sā syndinen olet wiel
nuckunut, Waick muut jo kārsti waiwan.

50. Ja Joukun edel on suojal taas Sijt
sulatus lumest Swittherin maas, Juur suu
ret wirrat tullet: Eose äkistä wuoril sulatet
tin Se nykyinen lumi cuin oli sijn, Mond
ihmist sijn on cuollet.

51. Yhderän toistkymmend mullu wei, Eokm
kymmend sildaa maahan löi; Eak ihmetöitä
HEKran! Ja herä näist merckeist jo syndi
nen, Eak costo tule juur hirmuinen, Tuos
rou jo sunnist kerran.

52. Pilatus hirmuisen työn teki, Eose ih
misten werellä sekoitti Galilealaisten uhrit,
Ja sengin JEsus nijn selittä Ett parannu
rer sen muil lyttä, Ja sinä wiel caick pois
uhrit.

53. Eose

derantoist waan cuoliay wei, Nijn Ba-
phtaja sano: ellet te teitän paranna
Nijn te caic' huckan tuletta, Eas parans
nust hän ano!

54. Waan nyt esimerkit on hirmuiset,
Jote' caic' ei cuiteng' wiel julistet; Sill
HERRa uhca aina: Ja jote' wiel' julki ju-
listetan, Nijn mailmasd caic' ylön cakotan;
Syndi näin soliat paina.

55. Cuin ei ole armo sydämes, Nijn mail-
ma juurtu ain pahudes, Ja käändymys on
caucan: Waan ne cuin tulewat armon
tiel, Wiel hurscammar he tulewat siel: Ah
käännä jo ihmis raukka.

56. Tul HERRan pelesoon, wapistukseen,
Ets wäldäisit cowan rangastuksen, Cuin syn-
nin surkiasit costa: Ja usco Sanan totuut-
ta Ekimään vikein autuutta; Sill JEsus
sun on ostan.

Esa. 30: 30.

Ja HERRa cuulutta cunniallisen ä-
nens, ettd hänen cocoitettu kääswartens
nähtäisin, wihaisella haastamisella, ja
culuttawaisen tulen lietillä, säteillä wäke-
wällä satella ja rakehilla.

Esa. 66: 15, 16.

Silla caho, HERRa tule tulella, ja
hänen waattens owat nijneuin tuulis-
pää; ettd hän costais wihans hirmuisu-
des, ja rangastuksens tulen lietis. Silla
HERRa

SERra on duomitsepa tulella, ja miec
callans caiten lihan, ja **SE**Rralda ta-
petuita pitä paljo oleman.

Ilmest. Kirj. 16: 18.

Ja änet tulit, ja pittäiset ja leimauret: ja suu-
ri maan järitys tapahtui, jonga caltaista ei ole
ollut sitte cuin ihmiset tulit maan päälle, sencaltai-
nen suuri maan järitys.

Luc. 13: 1, 2, 3, 4, 5.

Ja olit muutamit sikkä ajalla siinä, jotca ilmois-
tit hänelle Galilealaisist, joiden weren Pilatus oli
heidän uhreins cansa secoittanut. Ja **IE**sus wa-
stais, ja sanoi heille: luulettaco että nämät Gali-
lealaiset olit syndiset caickein Galilealaisten suhten,
että heidän taincaltaisia täydyi karsia? Ei suingan
sanon minä teille: Waan ellet te paranna teitän,
nijn te caicci njn hukkan tuletta. Taicka luuletta-
co, että ne cahderan toista kymendä, joiden päälle
Silohan torni langeis ja tappoi heidän, olit wi-
alliset caickein ihmisten suhten, cuin Jerusalemiss
asuwat? Ei suingan sanon minä teille: Waan ellet
te paranna teitän, njn te caicci njn hukkan tuletta.

Wides Wirst.

**Jumalan waldacunnan edusta ja
Jumalan Lasten turwasta.**

W. c. Ah cungan cultenen 10.

b. 1.

 IEsu armelias, Ota nyt olalles Ne
radolliset lambat, Cuin heicot on ja
rambat: Ja majoihiins nijt saata,
Ettei ne myös täs caatta.

2. Cosc wihan myrsky täy Eif apu mi-
stän näy, Nijs surkioisa waiwois, Ja wi-
beliäisis aiwois, Ann lastes tulla rauhaan,
Waiç costo jo on pauhan.

E

3. Ja

3. Ja erit synnistä Babelin wioista, Et-
tä he coston waiwan Wäldäisit: yhteen
laiwaan, Sun lastes canha käännys, Eik
rangaisturis näännys.

4. O Jesu laupias Ota ain olallas, Ne
cuiin myös wielä herä, Wältämän tietä
wäärää! Sun armos owi awa Monelle
yhtä haawa.

5. Sun miekka teräwä, Sydämet he-
rättä, Eose HERRan pelco coitta, Ja Sa-
nan usco woitta Maalliset sydämetkin, Eul-
leman armon retkijn.

6. O Jesu armoinen Armosas suloinen;
Tee hengellinen rauha, Ennen cuiin costos
pauha, Sun lapses yhten lijtä, Ett woisit
HERRa sijtä.

7. Sill waldacundas myös Lähesty eos-
ton työs, Siit HERRan pelco alca, Siit
cowat rinnat halke, Cuiin HERRan woima
nähdän Niin sijtetan sentähden.

8. Jumalas ainoa, Täs olcon cunnia:
Sill ei ne epähuomios, Waan HERRan
hurskais duomios On tapahnet aiwan:
Hän woi sek' maan ett Taiman.

9. Woimallas lijcutta (*), Ja ihmeit
waicutta: Sijs sijtos hänel olcon Ja lop-
pumat ain tulcon, Juur hänen waldans
suurey Jsaisten majain juurey!

✕ ✕ ✕

Ebr. 4: 11, 12, 15, 16.

Niin ahkeroitcam sijs siihen lepoon tulla, ettei
jocu siihen epäuscon esicuwaan langeis. Sillä Ju-
malan Sana on eläwä ja woimallinen, ja terä-
wämbi cuiin jocu catteräinen miekä, ja tunge lä-

(*) Hagg. 2: 7, 22.

pitze,

pitze, &c. Sillä ei meillä ole se ylimäinen pappi, joka ei taida meidän heikouttam armahda, vaan se joka saikis kiussattu on, niijncuin mekin, euitens gin ilman synnitä. Sentähden täytkäm edes uscal- larella armon istuimen tygö, että me laupiuden saissimma ja löydäissimme silloin armon, cosca me apua tarwitsemma.

Jlmest. Kirj. 15: 3, 4.

Ja weisaisit Moseren Jumalan palweljan wirt- tä, ja garitzan wirttä, sanoden: Suuret ja ihmels- listet owat sinun tecos. **HERA** Jumala caickiwale dias: oikiat ja totiset owat sinun ties sinä pyhäin Cuningas. Cuca ei pelkä sinua **HERA**, ja sinun nimes ylistä? sillä sinä yxinäns pyhä olet: sillä caicki pacanat tulewat, ja sinun caswos edesä cumartawat ja rucoilewat, että sinun duomios julistetut owat.

Cuudes Wirsi.

Nlöstehoitus Hengelliseen nlös- herätukseen.

W. c. Ettös ole ihmis parca &c.

b. 1.

SErä Sielu! cuinga caurwan Turhan saurwan Maates pidät kadesäs, Ja et armon tietä culje Ulos sulje Coto syndi powestas.

2. Herä, nouse, nlös carca Niijncuin ar- ca, Joca pelkä wapise, Eikä wijwy siin cuir nuoli Sydänd wuoli, Turwan tygö pakene.

3. Tyt on jouhi jännitetty Wen- getty, Surman nuolet pandu pdaal, Cadottamaan walmistetän Tarcoitetan, Mixis wijwytt surman sdaal?

4. Luowu unest suruttomast Murhetto- mast, Ettes langeis enolemaan, Toisen tien

sull armo näyttä Tuin se löytän, Elon anda armian.

5. Sydämen pois synnist wäändä Uscos Eäändä, Engö HERRan Jumalan, Waelo damaan HERRan retki, Joca hetki, Wältä pahan cuoleman.

6. Armon elo sytytetän Wiritetän Sydämesä palamaan, Wapahatajas Jesuxesa Guloisesa, Armon tietä culkemaan.

7. Sielu sano: palatesas, Turwatesas, Anna meille anderi Eaički synnit, suuret, pienet, Cuormay jäännet Tuin on tullet canderi.

8. Tee meil hywin Jesuxesa Guloisesa, Nijn me sinul uhramme, Meidän huuldem mullit aina, Armos laina Et me Sinu, kijtämme.

9. Pelast waaroist ijällisist Hirmullisist, Äcki häijyst cuolemast. Temba meitä ulos surmast Tapaturmast, Isä päästä meit pahast!

✱ ✱ ✱

Psalm. 7: 12, 13, 14.

Jumala oikia duomari, ja Jumala joca joca päiwä uhca. Ellei he palseja, nijn hän on miekkanans teroitanut ja joutzens jännittänyt, ja tarcoitaa. Ja on pannut sen päälle surman nuolet. Hän on walmistanut wasamans cadottaman.

1. Cor. 15: 34.

Wlösherättät hurscasti, ja älkät syndiä tehkö. Sillä ei muutamat Jumalasta mitän tiedä.

Eph. 5: 14.

Heräjä sinä joca macat, ja nouse cuolleista, nijn Christus sinua walaife.

Hos. 14: 2, 3.

Käännä sinuas Israel sinun HERRas Jumalae engö; sillä sinä olet langenut sinun pahain tekois täh-

tähden. Ottacat teillen nämät sanat, ja täändäkät
teitän H. E. Kran tygö, ja sanocat hänelle: anna
meille caicki synnit andexi, ja tee meille hywin, niin
me ubramme sinulle meidän huuldem mullit.

Seikemäs Wirsi.

Sen Herätetyn Sielun rienda- minen Jesuren tygö.

W. c. Cugu Christus caick tygön 2c.

v. 1.

SJesu mailman Wapahtaja Ja tuskis
paras pelastaja; Tuin caicki tygös
cukut, Tuin työtä tekewät murhesa,
Ja rascaisa rasiturisa; Sieluin autuutta esit.

2. Eak suloinen JESU minun puoleen,
Sill aiwan rascautettu olen, Mun syndini
niin paina; Mä työtä teen ja waikeroiken,
Sun armos perän ikäwöiken, Sijs minul
armoo laina.

3. Jo armon olisin löytänyt Jos aina oli-
sin ekinyt, Juur wagal sydämellä; Mutt
mailman huwitus tydytti, Mun sydämen
ain; ja sälytti Mull euormaa synnin tiellä.

4. Sijs olen rasitet hirmuifesi, En eritä
woi nyt synnin tieft, Sijs sinun tygös tu-
len. Pääst synnin siteist irrallen, Ann andex
JESU minullen, Caick joisa rickon olen.

5. Tee minua synnist wapaxi Werelläs
wiruta puhtaxi, Eaastraifen sydämeni! Ann
usco JESU sydämehen Joll omistan Sinun
ikellen, Ja racastan Jesureni.

6. Ah lähesty JESU minua, Sill en woi
cauwas sinua Esi, ja tygös tulla, Niin
mon

monda siidettä pitä kijn, Mun syndi on se-
roittan pantoihin, Suo armos wiel minulle.

7. En woi, en woi, waict coettelen, Ah
lähesti JESu sydämeen! Sun armos ovi
awa! Ett cuulen änes lähembänä, Ja sydä-
meni siit aukene; Suo armos wirwottama.

8. Van' ikees päällen, mielellän Nyt si-
nun ikees candanen; Sill synnin ises petti,
Ja saatti Sielun cadotukseen, Ja hyljäis cal-
lin lunastusen, Mun cuoleman alla jätti.

9. En armos ole ansainut, Waan wihan
suuren cartuttanut, Mun päällen synneillani;
Waan sula armos minul suo, Euin syndisi
ehi, ja armon tuo Mull caikis siteisäni.

10. O JESu suloinen armeljas, All anna
minua langet taas, Mailman huritukseen;
Waan wahwista JESu totuuteen: Ol' apuni
alla kiusauren Cautt' Henges waicutusen.

11. Nyt ripun o JESu sinusa, Ol' JESu
myös aina minusa Werelläs ostett' olen: Ett
elämän iäisen käsitäisin, Sun ansaitun aus-
tudes perisin, Eose wihdoin täällä cuolen.

✱ ✱ ✱

Matth. 11: 28, 29, 30.

Tuleat caikki minun tygöni, jotta työtä teette
ja oletta rascatutet, ja minä tahdon teitä wir-
wotta. Ottacat minun iken teidän päällen, ja op-
picat minusta, että minä olen siwiä, ja nöyrä sy-
dämeest, ja te löydätte lewon teidän sielullen. Sil-
lä minun iken on soweljas, ja minun cuorman
on kewiä.

I. Joh. 2: 17.

Mailma cato, ja hänen himons: mutta joca
seke Jumalan tahdon, se pysy ijancaictisest.

Cah

Cahderas Witsi.

Jumalan Lasten Kiitos ja uscon wahwistus.

W. c. Sull JEsu mielest nöyrästä re.

b. i.

 JEsu! JEsu suloinen, Cuing Sinu'
mahdan kiittä, Sā Henges annoit
edestān: Mā mahdan yhteen liittä
Mun sydāmeni lastes canš', Kiittämään JEs
sust: uscostans Sen joca Sielu tehkön,

2. Tuin armon owat maistanet, JEsuren
werest callist: Sijn päästön synnist löytäs
net; Viel racas JEsu wallis, Ett sinun
weres puhdistā, Mun aina synnin wiijoista,
Ja mielen udistapi.

3. Ett usco selweis sydāmes, Tuur wah-
wax uscalluxer; Ett racastaisin sinun ties,
Mun sielun wirwotuxer: Sill se cuin tiel-
lās waelda, Se aina lohduksen saa Sill
Sinā olet lāsna.

4. Jos pimiās layos waellan, Tuin JEs-
sus on mun canšan, En pelkā silloin wais-
nojan, Hān otta olallensa: Sen radollisen
wahwistat Ja tuet, turwat, walistat Myös
caicfi pimetydet.

5. Sinus en pelkā mitākan, Jos coco
mailm' huckuis, Ja wuoret wajois merehen,
Ja synnin orjat nuckuis, Jumalan duo-
miwis hirmuiss; Sill JEsuren haawat wijs
Ne owat minun linnan.

6. Jos meri pauhais lainehdis Ett siitā
pauhinasta, Caicf māet, wuoret wapiss,
Ja

Za eukistuisit maasta : Minn cuiteng HERR
ran caupungi, Ei häämäästy täs tulewij,
Wirtoinens ihastupi.

7. Se caupung, jonga rakenda Eläwist
fiwist aina, Jumal cuin wuoret murenda,
Lapsillens woima laina. Ettei autuuttans
laimin lyö, Cuin ne joil mailmast on työ,
Jote' autuuns unhottawat.

8. JESUS on minun callion, Ja culma
timen paras, Hän on caicé minun ansion,
En pelkä misän waaras : Cuin JESUS mi-
nun wahwista, Ja hengen woiman udista ;
Siis hänel kiitos olcon !

9. Mun Sielun HERRaa kiittäkön Kus-
couril ja weisull, JEsukseen ikens kiittäkön,
Mutuuden callil reiful ; Sull JESU kiitos
ainian, Kiitetty HERRa Jumalan, Nyt ja
ijäisest ! Amen.

Psalm. 22 : 4.

Sinä olet pyhä, joca asut Israelin kiitoxes.

Psalm. 46 : 2, 3, 4, 5, 10.

Jumala on meidän turwam ja wäkewydem. Jo-
ra on seweljas apu tuskisa ; Sentähden emme pel-
kä, jos wielä mailma huckuis ja wuoret kesselle
merta wajoisit. Waikka wielä meri pauhais, ja
lainehdis, niin että siit paubinaasta mäet eukistai-
sit. Sela, cuitengin on Jumalan caupungi iha-
na wirtoinens. 20.

Jer. 13 : 16.

Andacat HERRalle teidän Jumalallen cunnia,
ennen cuin hän anda pimeyden tulla, ja ennen cuin
teidän jalcan louckandu pimeijn wuoriin, niin että
te odotatte walkeutta, ja hänen pitä sen te-
kemän cuoleman warjori, ja
pimeydeni.

